

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ РОЗРОБКИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКОВОГО ПРОЦЕСУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***БОРИМСЬКА Д.А., СТУДЕНТКА МАГІСТРАТУРИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Кожне підприємство здійснює бухгалтерського обліку та складає фінансову і статистичну звітність в обов'язковому порядку і відповідно чинного законодавства. Це дає змогу вести облік і складати фінансову звітність за єдиними принципами й формою, але це не означає, що підприємство, виходячи з конкретних умов господарювання, не може обрати найбільш прийнятні для нього форми ведення обліку.

Питаннями щодо формування облікової політики на підприємстві займалися багато науковців, серед яких: В.Ф. Бавлов, Я.В. Салолов, Б. Гринів, Д.А. Наумгун, М.У. Кужельний і багато інших.

Термін «облікова політика», визначений Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», означає сукупність принципів, методів і процедур, що використовується підприємством для складання та подання фінансової звітності [1]. Однак облікова політика визначає також способи організації та ведення бухгалтерського обліку на підприємстві з урахуванням конкретних умов його діяльності. Облікову політику можна розглядати, з одного боку, як сукупність прийомів і методів, за допомогою яких здійснюється керівництво бухгалтерським обліком в Україні в особі уповноважених на те законодавчих та виконавчих органів влади, з іншого – як сукупність конкретних методів і способів організації та форм бухгалтерського обліку, прийнятих підприємством на підставі загальних правил і особливостей господарської діяльності [2].

Облікову політику підприємство визначає самостійно в особі його керівника та головного бухгалтера відповідним наказом чи розпорядженням з обов'язковим розкриттям в окремих розділах методичних принципів побудови бухгалтерського обліку, техніки його ведення та складання фінансової і статистичної звітності, організації роботи бухгалтерської служби. Чинне законодавство надає широкі права стосовно формування облікової політики [2].

---

* Науковий керівник – Крутько М.А., к.е.н., доцент

Якщо брати до уваги зарубіжний досвід, то він свідчить, що одним з найбільш вагомих інструментів впливу на процес управління формуванням фінансових результатів є вже впроваджена та сформована облікова політика з урахуванням індивідуальних особливостей підприємства.

Сучасному підприємству надана можливість самостійне обрання облікової політики. По-перше, підприємство самостійно впроваджує «сукупність принципів, методів та процедур, які використовуються ним для складання та подання фінансової звітності» (Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»). По-друге, активна участь у розробці облікової політики спонукає підприємство формувати раціональну структуру доходів та витрат. По-третє, ефективність обраної облікової політики підприємство буде відчувати не один рік, тому що облік активів та зобов'язань встановлюється на декілька років. Також, результатом успішної облікової політики повинно бути зростання рівня рентабельності та чистого прибутку за рахунок усіх напрямків його діяльності.

Ідеологію економіки підприємства облікова політика визначає на тривалий період, вона сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні підприємством та дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі.

При формуванні облікової політики велика роль належить керівникові та головному бухгалтеру. Від їх компетенції залежить успішне провадження облікової політики підприємства. Керівник підприємства повинен створити належні умови для правильного ведення бухгалтерського обліку, забезпечити неухильне виконання всіма працівниками, службами та підрозділами, які мають відношення до бухгалтерського обліку, правомірних вимог бухгалтера щодо дотримання порядку оформлення та подання до обліку первинних документів.

Розробляючи облікову політику потрібно орієнтуватися на положення міжнародних стандартів. При дослідженні обґрунтованості облікової політики зазвичай враховують специфіку ведення господарської діяльності та ведення бухгалтерського обліку кваліфікованими працівниками. В даний період розвитку ринкових відносин облікова політика має велике значення, так як вона може впливати на процеси господарювання. Обрана облікова політика застосовується підприємством із року в рік. Зміна облікової політики можлива у випадках, які передбачено національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, а також при змінах в законодавстві, в умовах роботи чи у структурі підприємства.

Література.

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV зі змін. і доп. [Електронний ресурс]: Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>
2. Облікова політика: [навч. посіб.] / [Савченко В.М., Пальчук О.В., Саловська Л.В. та ін.]; за ред. Г.М. Давидова. – К. : Знання, 2010. – 479 с.

РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНОЇ БІЗНЕС-МОДЕЛІ: ПРИКЛАД ДОСЛІДЖЕННЯ

***ВЛАСЕНКО Т.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ, ПОГОРІЛА Є.С.,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Екологічні та економічні умови у сільському господарстві змінюються. Ці зміни надають нову форму аграрним ринкам у ланцюгу пропозиції харчових продуктів, змінюють критерії вибору економічних інструментів, що задовольняють новим умовам розвитку, і вимагають прискорення процесів реформування та реалізації нової концепції аграрної політики у цьому контексті [1]. С. Чакі у своєму дослідженні формулює – оскільки попит стає вирішальним, що впливає на умови на ряді пов'язаних аграрних ринків, зростає вплив ринкової структури агробізнесу [2]. Відповідь на ці зміни в сільському господарстві є пристосування до нового середовища, пошук зв'язку з сегментами вертикалі товарів, продуктів харчування та координування виробничої спеціалізації, особливо стосовно постійного продажу більшості товарів, що перевищує існуючі межі конкретного регіону.

Одним з ефективних інструментів для оцінки рівня адаптації бізнесу до змін є концепція бізнес-моделювання. Високоєфективне функціонування організації є можливим завдяки комерційно життєздатним бізнес-моделям – способам створення цінності в мережі виробників, постачальників та споживачів, які включають малі та середні фермерські господарства. Ці бізнес-моделі повинні надавати основні послуги виробникам, забезпечувати надійне постачання покупцям, а також вирішувати проблему високих транзакційних витрат та ризиків. Бізнес-модель є концептуальним інструментом, що містить набір об'єктів, концепцій та їх зв'язків з метою вираження бізнес-логіки конкретної фірми [3].

Канва бізнес-моделі А. Остервальдера – це інструмент стратегічного управління. Вона дозволяє описувати, розробляти,